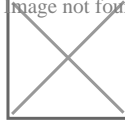


22 Μαΐου 2023

# Ιερομόναχος Ιωάσαφ Καυσοκαλυβίτης (1870 - 22 Μαΐου 1938) (Γέροντας Μωυσής Αγιορείτης)

/ [Συναξαριακές Μορφές](#)

Image not found or type unknown





*Η αδελφότητα των Ιωασαφαίων, ο ιερομόναχος Ιωάσαφ είναι κάτω δεξιά*

Γεννήθηκε, ο κατά κόσμον Λάζαρος Παναρίνης του Σπυρίδωνος και της Αγγελίνας, το 1870 στην Κορυτσά της Β. Ηπείρου. Ήταν απόφοιτος του Σχολαρχείου. Μόλις το τελείωσε, ακολούθησε τον πατέρα του στο Άγιον Όρος, όπου εργαζόταν από ετών με άλλους συμπατριώτες του. Πήγανε στη μονή Γρηγορίου, όπου φόρεσε τα μοναχικά ενδύματα. Μουσικά έμαθε από ένα Γέροντα ιεροψάλτη της Νέας Σκήτης, τον Ιωάσαφ.

Το 1888 προσήλθε στην πολυμελή αγιογραφική αδελφότητα των Ιωασαφαίων, στην

Καλύβη του Αγίου Γεωργίου της σκήτης των Καυσοκαλυβίων. Το 1889 εκάρη μοναχός κι έλαβε τ' όνομα του ιδρυτού της συνοδείας εναρέτου Γέροντος Ιωάσαφ του Καππαδόκη († 1880), από τον Γέροντα ιεροδιάκονο Χρυσόστομο († 1897). Το 1891 χειροτονήθηκε διάκονος και το 1893 πρεσβύτερος και κατεστάθη Πνευματικός από τον Οικουμενικό Πατριάρχη Ιωακείμ τον Γ' († 1912). Το 1931 ανέλαβε καθήκοντα Γέροντος στην Καλύβη τους έως του θανάτου του.

Ο Γέροντας Ιωάσαφ κατά τον επίσκοπο Κορυτσάς Ευλόγιο Κουρίλα τον Λαυριώτη († 1961) υπήρξε φιλόκαλος, βιβλιόφιλος, ασυναγώνιστος, ακάματος, εξωραϊστής, «εύρημα διά το Καυσοκαλύβιον», ταξινομητής βιβλίων, καλλιτέχνης αγιογράφος αξιόλογος. Άφησε φήμη διακριτικού πνευματικού πατρός, εξαιρετικού και κατανυκτικού ιεροψάλτη, εναρέτου Γέροντος, με πραότητα, μειλιχιότητα, ταπεινότητα, φιλοτιμία και ελεημοσύνη. Ο φίλος του Γέροντας Ισίδωρος († 1968) τον χαρακτηρίζει ότι είναι «ως άλλη φιλόπονος μέλισσα όπου εργάζεται το μέλι της αρετής σεμνοπρεπέστατα». Ο ίδιος ο μακάριος Γέροντας έγραφε περί της συνοδείας τους ότι οι αδελφοί «λίαν προφρόνως και προθύμως ιχνηλατούσι τα ίχνη των Πατέρων αυτών, οίτινες όταν μετ' αυταπαρνήσεως και της προσηκούσης ευπειθείας και υπακοής εξακολουθώσι την μοναχικήν αυτών αποστολήν, θα ευδοκιμήσωσι ηθικώς τε και πνευματικώς και θα σεμνύνεται η καθ' ημάς επωνυμία διαιωνίζουσα, κατά το προηγούμενον θέλημα του Παναγάθου Θεού...».



Ανεπαύθη εν Κυρίω την 22.5.1938. Στη νεκρολογία του ο Παναγιώτης Βαγιακάκος, μεταξύ άλλων αναφέρει: «Ήσυχα ήσυχα με την μιλιά στο στόμα έκλινε την αγίαν του κεφαλήν ψιθυρίζων το “Κύριε, εις χεῖράς σου παραδίδω το πνεύμά μου”!... Ως μου εδιηγήθησαν διάφοροι Γέροντες σύγχρονοί του, μετέβαινε εις τα πλέον απομακρυσμένα και ερημικά μέρη και κατεσκεύαζε προχείρους καλύβας χρησιμοποιών αυτάς ως προσευχητάρια. Τούτο βεβαίως είναι αρκετόν να μας παρουσιάση την θείαν και ιεράν ψυχὴν του παιδός αυτού και να μας καταδείξη πλέον ότι εκ κοιλίας μητρός προωρίζετο διά τον ασκητισμόν... Μανθάνει την θείαν και ιεράν τέχνην της αγιογραφίας... μετά τοσούτου ζήλου και έδειξε τοσαύτην ανάπτυξιν, ώστε δεν άργησε να γνωσθή όχι μόνον καθ’ άπαν το Άγιον Όρος αλλά και καθ’ άπασαν την Ελλάδα και Ευρώπην, βραβευθείς παρά πολλών καλλιτεχνών εις διάφορους εκθέσεις διά διαφόρων μεταλλίων... Ο θάνατος αυτού θλίψιν και κάριον πλήγμα προξενήσας τη ιερά μετανοία του απεστέρησεν αυτήν ανδρός εύφρονος, πνευματικού αρίστου και διακεκριμένου, Γέροντος ευσεβούς και υπό πολλών χριστιανικών αρετών κοσμουμένου: πραότητος, μειλιχιότητος, υπομονής, καλοκαγαθίας, ταπεινότητος και φιλοτιμίας εις τα πνευματικά του καθήκοντα...».

### **Πηγές - Βιβλιογραφία**

Παύλου Λαυριώτου μοναχού, Ιστορία της Αδελφότητος Ιωσαφαίων του Αγίου Όρους, Αθήνα 1996, σσ. 38-40. Μωυσέως Αγιορείτου μοναχού, Ηπειρώτες Λαυριώτες, Ηπειρωτικό Ημερολόγιο, Ιωάννινα 1996-1997, σσ. 124-125. Μαξίμου Καυσοκαλυβίτου ιερομ., Ασκητικές μορφές και διηγήσεις από τον Άθω, Άγιον Όρος 2003, σσ. 146-161 (απ’ όπου οι φωτογραφίες).

**Πηγή:** Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, «Μέγα Γεροντικό ενάρετων αγιορειτών του εικοστού αιώνας, τόμος Α΄ 1901-1955, σελ. 319-321